

THƠ

TRẦN HOÀI THU

(S. bound Brook - New Jersey)

TẠ TỪ

*Xin tạ từ những làng mạc quê hương
Những nơi ta qua, những vùng ta đến
Xin tạ từ những ngôi làng ta tái chiếm
Những con đường ta đã giải toả hôm qua
Những nhọc nhằn và tủi nhục xót xa
Xin từ tạ để dành cho cát bụi.*

*Chỉ giữ lại trên thân ta, này vết sẹo
Để khi buồn, sờ lại nhớ thời xưa
Dấu vết hôm qua khói lửa mịt mờ
Và kinh hãi,
trời ơi
ta vẫn còn sống sót.*

*Xin từ tạ những mồ hôi và nước mắt
Những đêm ngày nơi địa ngục tha ma
Những xóm làng đã cháy thành tro than
Những bãi chiến trường chất chồng xác chết.
Xin từ tạ chú gà còn sống sót
Giữa trưa hè, cất tiếng gáy lẻ loi
Muốn quì lên trên nền đất tả tơi
Và hôn xuống một miền Nam sứt sùi lệ đổ.*

*Xin từ tạ những tháng ngày gian khổ
Nhớ lúc buồn bày cuộc nhậu dưới trăng
Thầy trò chuyển nhau nhấp rượu bi đông
Màu rượu, màu trăng
long lanh cả sao trời chinh chiến
Bóng người lính bên chiến hào đợi sáng*

Và bây giờ, anh đứng đấy, không phai
Xin tạ từ anh, người lính thám kích sư đoàn 22
Anh, người đồng đội của tôi,
mấy mươi năm về trước
Chiếc chiếu rượu bây giờ thành chiếu trống
Những người xưa giờ đã bỏ đi đâu
Còn lại mình tôi, cách nửa địa cầu
Con ngựa lạc đàn ngậm ngùi đất khách...

(trích tập thơ NGƯỜI LÍNH, tr. 26-28, Thư Quán Bản Thảo 2004)

TRẦN HOÀI THƯ

(*S. bound Brook - New Jersey*)

